

Afgelegde afstand

intercitybus	6.117 km
stadsbus	702 km
schoolbus	134 km
auto	733 km
taxi	81 km
motor-taxi	22 km
waterwagen	2 km
vrachtwagencabine	19 km
vrachtwagenlaadbak	19 km
liften, achterbank	38 km
liften, achterop motor	13 km
liften, pickuplaadbak	49 km
lopende band	1,6 km
trein	114 km
liftram	5,1 km
metro	26 km
lopen	758 km
vliegtuig	19.390 km
ferry-boat	63 km
motorboot	14 km
roeiboot	11 km
zwemmen	22 km
duiken	5 km
totaal	28.338,7 km

... en hoe nu verder ?

tussen Den Haag en de *Sertão*

Brief van Mendel en Susanne # 5
woensdag 23 januari 2008

Beste allemaal,

We waren in Brazilië.

Acht weken lang hebben we rondgereisd door de *Sertão*, waar al zeven maanden geen druppel regen was gevallen. We waren op zoek naar mensen en hun dromen – *mensen zonder water, die dromen van de zee*. Lang heeft onze zoektocht niet hoeven duren. De mensen die we zochten waren overal om ons heen. We kwamen ze iedere dag weer tegen. Altijd weer nieuwe mensen, altijd opnieuw met open armen en open harten. Mensen met wie we konden eten en drinken. Mensen bij wie we konden slapen. Mensen die ons deden lachen en met wie we konden huilen. Mensen die ons hun dromen toevertrouwden. Mensen met wie we hebben gezongen en om wie we ons zorgen hebben gemaakt. Mensen die op wonderschone wijze ons hart gestolen hebben, en wij het hunne. We zijn tot ver over onze oren verliefd op ze geworden.

Wat nu?

Onze reis naar Canudos werd in eerste instantie gemotiveerd door het verleden. De geschiedenis van Antônio Conselheiro en zijn volk, dat op wrede wijze werd afgeslacht. En het verhaal van de droogte, waarin plotseling een groot meer onstond dat dit verleden uitwistte. Maar als deze reis één ding duidelijk heeft gemaakt, is het wel dat het heden niet van het verleden te scheiden is. Het verhaal van Canudos gaat nog iedere dag verder. En wij zijn er deel van aan het worden. We zitten er aan vast en we kunnen niet anders. En het is goed.

* * *

We zitten in de bus, helemaal vooraan. Schuin onder ons, achter glas, zit de chauffeur. Hij komt het reizigerscompartiment binnen en vertelt in het kort hoe de nooduitgangen werken. Hij wenst ons een goede reis, gaat terug naar de cabine, doet de deur achter zich op slot en gaat zitten. Hij zet zijn ellebogen op het stuur. Hij vouwt zijn handen voor zijn ogen en blijft een halve minuut onbewegelijk zitten. Hij bidt, en de bus is stil. Dan zet hij de motor aan en we vertrekken.

Het wordt een lange reis...

* * *

Inmiddels zijn we al weer 3 weken terug. Langzaam proberen we weer een draai te vinden in onze nederlandse flat, vier hoog in Den Haag. We staren naar buiten. De ruiten zijn beslagen, de lucht is grijs, en de bomen zijn net zo kaal als in de *Sertão*. Daar zitten we dan, met 60 uur film, 35 uur opgenomen gesprekken, duizenden foto's en 75 kilo geitenbellen, uit een gebied onvoorstelbaar ver hier vandaan, waar we ons hart hebben achtergelaten en waar ook jullie, als "achterban", via onze nieuwsbrieven samen met ons doorheen zijn gereisd.

Hoe nu verder ?

Toen we vorig jaar september een email rondstuurden om te peilen of er überhaupt interesse zou zijn in onze Nieuwsbrieven uit Brazilië, waren we blij verrast met de vele "ja, ik wil" antwoorden die we kregen. Het gaf ons het gevoel van een achterban, een soort thuisbasis. Een groep mensen die onze belevenissen met ons mee wilden beleven, die met ons mee wilden reizen, en die geboeid of geïnspireerd werden door wat wij doen. Ook *jij* was, bewust of onbewust, onderdeel van deze groep – het volgbootje dat met ons mee voer toen we vertrokken.

Het wordt nog een lange reis. Eigenlijk staan we pas aan het begin. Er moet nog heel veel gebeuren. We hopen deze zomer *de Zee van Conselheiro* te kunnen gaan vertonen – een ruimte vol verhalen van *mensen zonder water, die dromen van de zee*. En we hopen dat jij met zoveel plezier in het bootje hebt gezeten, dat je ook door deze zee verder mee zult willen varen. Er zijn nog meer wateren op komst !

Zoals we al schreven in de vorige nieuwsbrief: de échte verhalen komen pas later. In de brieven schreven we vooral over wat we in het dagelijks leven tegenkwamen. Het waarom, en wat wij daar nou precies aan het doen waren, daar zijn we in de brieven nauwelijks aan toegekomen. Toch willen we je verder betrekken bij waar we mee bezig zijn.

Daarom nodigen we je van harte uit voor onze presentatie-avond. Samen met Filmhuis Den Haag organiseren we een avond waarin de verhalen uit de *Sertão* menselijke gezichten zullen krijgen. Ook een avond waarin we elkáárs gezicht weer eens kunnen zien. Waarin al die mensen die samen in het bootje zaten zonder het van elkaar te weten, elkaar kunnen leren kennen. En waarin we in beeld, geluid, geur en kleur zullen vertellen over wat we gezien en gehoord hebben – en uitgebreider in gaan op de vraag: hoe nu verder?

Het is voor ons belangrijk om deze avond te houden, want we willen graag weten in hoeverre onze ideeën en werkwijze de interesse wekken van de mensen om ons heen; wie erdoor geïnspireerd wordt, of geboeid – of er überhaupt een "markt" is voor datgene waar wij mee bezig zijn. Als de zaal vol zit, zal het voor het Filmhuis en voor ons duidelijk zijn dat we verder moeten gaan, en dat er manieren moeten worden gevonden om dat mogelijk te maken.

Dus, als je het de moeite waard vind: kom !

De Boot van Conselheiro

Filmhuis Den Haag, Spui 191, Den Haag
15 februari, 19:30, Zaal 5
route op de volgende pagina

Filmhuis Den Haag - Spui 191, Den Haag
15 februari, 19:30, Zaal 5

Trein

5 minuten lopen vanaf Station Den Haag CS of 10 minuten vanaf Den Haag HS.

Auto

Komende vanaf de A12 (de Utrechtsebaan, vanuit de richtingen Utrecht, Amsterdam, Rotterdam) neemt u afrit 2. Bovenaan de afrit bij de stoplichten gaat u linksaf. U passeert achtereenvolgens het Centraal Station, het Lucent Danstheater en het Mercure Hotel (allen aan de rechterkant.) Direct hierna volgt de kruising met het Spui (stoplichten) en ziet u rechts aan de overkant Filmhuis Den Haag.

De Boot van Conselheiro

een reis door de Sertão van Canudos
met Mendel Hardeman en Susanne Dick

15 februari, 19:30
Filmhuis Den Haag – Zaal 5
Spui 191, Den Haag

Entree is gratis, en iedereen is welkom.

Breng dus ook je vriendin, opa, nicht, collega of buurman mee!!

Kun je om wat voor reden dan ook níet komen, terwijl je er wel graag bij was geweest ? Als je ons een email stuurt weten we in ieder geval dat je er had willen zijn. Je kunt ook een dvd van de avond thuisgestuurd krijgen. > mendel@zingendoog.nl

“Brieven uit Brazilië” zijn na te lezen op: www.zingendoog.com/brieven